Павлу Безпощадному

Я до тебе прийшов, моя мати,
Третя Рота, кохана моя,
Щоб ще краще про тебе співати,
Як співав у минулому я.

Про Дінець і заквітчане поле
В голубому розгоні доріг,
Про завод і про шахти навколо,
Про людей героїчних твоїх.

Не забуть нам про молодість хмуру,
Дзвін кайданів і кров поміж трав...
І на шахті парторга Сосюру,
Брата рідного я цілував.

Любий Януш!.. Я бачив: сивини,
Сльози-роси спливали до них...
Ти згадав, як із тьми-домовини
Йшли в боях ми до днів золотих.

Шестопалов... Ми грали "у пера",
Як маленькі з тобою були,
А тепер ми — життя інженери
І до щастя з народом прийшли.

Більше ночі не прийдуть прокляті,
О мій краю вугілля і руд!
В Безпощадного Паші кімнаті
Я співаю про зоряний труд.

Мій поете, мій брате, з тобою
Ми з шахтарської вийшли сім'ї,
Щоб співать про гудки і забої,
Про людей, що твої і мої,

Про шахтьорів, що в небо крилате
Підіймають і місто, й село.
Бо якби не було їх, мій брате,
То з тобою б і нас не було.

Третя Рота... Дінець і копальні,
Дим заводу над синню ріки...
Як салюти, гудуть привітальні
Над віками Донбасу гудки.

1948